

Inhoud:

Voorplaat: Kleine Vuurvlinder, <i>Wil Heemskerk</i>	pag. 1
Activiteitenagenda, <i>Bestuur</i>	pag. 4
Bestuursmededelingen, <i>Hanneke Oltheten en Gab de Croock</i>	pag. 7
Excursieverslagen	pag. 8
Torenavalken Westeinde: Wat ging er mis?, <i>George Hageman</i>	pag. 12
Water in de duinen, <i>Jelle van Dijk</i>	pag. 14
Galerie, <i>Maaike Verkade</i>	pag. 18
Het mengpaar Chinese Knobelgans met Brandgans bij Voorhout, <i>Bram Langeveld en Trudy Langeveld</i>	pag. 20
Nationaal Landschap Winterswijk, onderschatte regio voor de natuurliefhebber, <i>Leo Schaap</i>	pag. 23
Nieuw in de Jan Verwey Bibliotheek, <i>Jelle van Dijk</i>	pag. 27
<ul style="list-style-type: none"> • Bram Langeveld 2024. Fascinerende fossielen. Van dinosaurus tot reuzenalk: 50 verdwenen werelden. • J.T. Lumeij, D.A. Jonkers & J.J.H.G.D. Karelse 2008. Beter één vogel in de hand . . .	
Waarnemingen april, mei, juni 2024, <i>Peter Spierenburg</i>	pag. 29

Bij de voorplaat:

Kleine Vuurvlinder

Foto: Wil Heemskerk

Bij het zien van de Kleine Vuurvlinder weet je meteen om welke soort het gaat. Mannetje en vrouwtje zijn vrijwel aan elkaar gelijk wat grootte en kleur betreft en bovendien spreiden ze snel hun vleugels als de zon doorbreekt. De prachtige tekening met oranje en zwart maken de determinatie dan tot een fluitje van een cent. Wel iets anders dan bij groepen als blauwtjes, dikkopjes, parelmoervlinders en zandogjes! Kleine Vuurvlinders zijn vrijwel overal in ons land te zien, maar toch vooral in gebieden met zandgrond zoals de duinen en provincies als Gelderland (Veluwe), Utrecht (Heuvelrug), Drenthe, Overijssel, Limburg en Noord-Brabant. Dat heeft te maken met de sterke voorkeur voor Schapenzuring om daarop de eitjes af te zetten. Bij afwezigheid van deze soort wordt regelmatig genoeg genomen met een andere zuringsoort zoals de Veldzuring. Schapenzuring is in onze duinen op veel plaatsen te vinden, met name in droge gebieden als het Vogelenveld in de AW-duinen. De eitjes worden afgezet aan de randen van de zuringblaadjes. De groene rupsjes die hooguit een lengte van 15 mm bereiken, vreten een dun laagje van de onderzijde van het zuringblad weg. Dat blad wordt hierdoor doorzichtig, waardoor de aanwezigheid van die rupsjes kan worden vastgesteld. De rupsjes overwinteren in halfvolgroeide toestand in de strooisellaag. In het voorjaar verpoppen ze zich, waarna eind april de nieuwe vlinders verschijnen.

Kleine Vuurvlinders zijn te zien van eind april tot in oktober. Dat komt niet omdat deze vlindertjes vele maanden oud worden, maar door het optreden van drie generaties gedurende het zomerhalfjaar. Evenals bij andere soorten met meerdere generaties is in juni sprake van een duidelijke 'dip'.

Bij deze soort zijn wel 100 plantensoorten vastgesteld als voedselplant. Bij die plantensoorten zijn ook veel tuinplanten. Vandaar dat velen deze soort wel kennen. Dat deze vlinder opvalt, komt niet alleen door de opvallende kleur. Ook het gedrag valt vaak op. Het gaat daarbij om mannetjes die een territorium verdedigen. Andere mannetjes worden verjaagd en vrouwtjes worden gevolgd om er mee te paren.

Op de foto bezoekt een Kleine Vuurvlinder het Duinkruiskruid, een talrijke soort in de droge duinen. Zolang er in onze duinen nog Schapenzuring en Duinkruiskruid groeit, zal de Kleine Vuurvlinder op zomerse duinwandelingen zelden ontbreken.

Jelle van Dijk

